

levende Debat baade i Skrift og i Tale. Man har seet mange forskjellige Paastande fremsatte, deriblandt mange Ting, der vare gode, men ogsaa mange Ting, der vare løse og mindre vel overveiede. Det er ikke min Hensigt her at imødegaa Bladartikler, men man kan dog hente en og anden Bemærkning derfra, som kan give Anledning til Modbemærkninger. Der er nu een Ting heved, som har slaet mig, og det er, at man synes ved Udviklingen af Forsvarsvæsenet kun at have eet bestemt Formaal, og at man synes at see sig blind paa dette ene bestemte Formaal, man saaledes har for Die. Det blev af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) i Løverdags udvalket, at man kunde ikke saaledes ordne sit Forsvarsvæsen kun med een bestemt Modstander for Die, og den ærede Forsvarsminister tiltraadte denne Udvikling, hvad jeg ogsaa havde ventet. Naar man her stiller en saadan Modstander op for os, saa kan man ikke veie ham med Hensyn til Flaade Skib overfor Skib, Antal Skibe overfor Antal Skibe, uden at man samtidigt dermed veier Bataillon overfor Bataillon, den ene Hærstyrke ligeoverfor den anden. Men naar vi saaledes ville afveie Styreen ligeoverfor Hjenden, gaae vi ud fra en urigtig Forudsætning. Hvis den formodede Modstander er en Stormagt, der kan udruste baade en stor Hær og Flaade, saa maa den lille Magt absolut komme til at ligge under baade med Hensyn til Hæren og til Flaaden, og den lille Magt vil da meget let komme til det Resultat, at det ikke vil kunne nytte Noget at anvende Penge paa Forsvarsvæsenets Udvikling. Men paa en saadan Maade kan man ikke afveie det. Her er ikke Tale om at begge Parter skulde gaae ud og møde hinanden under lige Vilkaar, men der er kun Tale om for den lille Magt at forsvare sig; der er kun Tale om for den lille Magt at lægge Vægt paa Forsvaret, og selvfølgelig maa man ved samme Leilighed see nøt hen til Terrainforholdene og derigjennem faae en Overvægt i Styrke, som Angriberen ikke er i Besiddelse af; thi man kan beregne sin Styrke efter de Punkter, man vil forsvare sig paa. Det Middel, som nu fra Regjeringens

Side er blevet fremsat for os som det, der skulde tjene til Grund for Søforsvarets Udvikling, er defineret alene af Hensyn til Skibenes Dybgaende, og man har da sagt: „12 Fod og derunder, det er Grændsen; intet Krigsskib over 12 Fods Dybgaende“. Vi ville blive nødte til et Dieblis at see, hvorledes man er kommen til disse 12 Fod. Jeg skal gjøre det ganske kort. Det er da nødvendigt at faste Blikket omkring paa vore Farvande, for at see, hvad Meningen er med disse 12 Fod. Ved „vore“ Farvande i indskrænket Forstand maa jo forståes Farvandene imellem Østersøen og Kattegattet, Sundene og Belterne, og Farvandene imellem Smaaøerne. Lad os holde os dertil; det er altsaa vor Flaades Formaal at søge at have vor Besiddelsesret over disse Farvande; derom ville vi altsaa ikke mere discutere. Men hvilke Midler skulle vi anvende for at opnaae dette Maal? Et Dybgaende af indtil 22 Fod, det vil sige, et saadant Dybgaende, som udfordres til at Skibe kunne gaae i Flaadens Leie, Indretheden, Drogden, er den Grændse, som altid har været givet for Skibes Dybgaende i den danske Flaade, ligesiden Judichær for henved 200 Aar siden begyndte at konstruere Skibe efter Tegninger, ja, jeg kan sige, lige siden Christian den Fjerde begyndte at bygge Krigsskibe efter Modeller; det er den Grændse, der altid har været holdt; der har aldrig været sat nogen anden Grændse derunder, saavidt jeg har seet det af Actstykkerne, vedrørende den danske Flaade. Igjennem Sundet og Belterne kan man gaae med de største af vore Skibe. Der ligger et Farvand Sønden for Thyen, mellem Thyen og Vro, mellem en Grund, Vresen, der strækker sig fra Nordenden af Langeland til Nyborg Fjord, mellem Derne Lyb, Avernak o. s. v., som vi kjende, der have faret der; det er et stort, indviklet Farvand, der er fuldt af Grunde og Rev; men her kunne vore største Skibe komme ind fra begge Sider, baade Vest og Øst fra; et saa dybgaende Skib som det, der blev udstent ved Finantslovens 2den Behandling, vilde kunne komme ind i dette Farvand fra begge Sider. Naar man skal igjennem dette Farvand, skal man igjennem Svendborg Sund, og dette har imellem